

HALÓ noviny

Začaly letní tábory, o jednom z nich píšeme na str. 3.

FOTO - KAREL MEVALD

...a večer byla bublanina

V úpatí Železných hor v lesním zákoutí u Habrínky u Rabštejna na Chrudimsku jsou již týden vidět stany s podsadami. Postavili si je členové dětské organizace - Turisticko-tábornického oddílu mládeže Srub z Prahy. Převážně pražské děti se zde od 1. července po dvacet dní vyrovnávají s poruchou »stroje času«, který je poslal až do dob pravěku. Programový sled dětského tábora má vyústit v opravu stroje a v návrat do současné doby. To však budou mít děti za sebou krásné dny v plody obdařené přírodě, při koupání na koupališti v Rabštejnské Lhotě nebo ve Slatiňanech.

V době naší návštěvy byla většina z osmi družin, ve kterých působí na 90 dětí, na sběru lesních plodů, především borůvek. Odměnou jim nebyl jen zelím vonící guláš »segedín« od kuchařského šéfa Martina Vančí, ale i večerní borůvkový koláč, na Vysočině zvaný bublanina. M. Vanča: »Děti téměř všechno snědí, příroda dělá pro »apetýt« hodně. S kolegyní Janou Fleišingerovou působíme, já jako číšník a ona jako kuchařka, v restauraci »U čisařů« ve Floretánské ulici v Praze 1. Táborová čin-

nost je pro nás balzám, uvolněním a zábalou,« říká mistr kuchařský. »To byste koukal, jak dlouhá fronta někdy stojí na předavky!« dodává kuchařka Jana.

Zajímali jsme se však trochu o program tábora, kde musejí družiny ctít dobu a tehdejší oblečení. Hlavní vedoucí tábora Jana Krahulíková: »Děti spí většinou ve stanech, jen ty nejmenší v ložnici »myšárny«, jak říkáme táborové boudě. Hrajeme si na pravěk. Velká medvědice rozdala úkoly a pokud je děti splní, dá jim za odměnu součástku do stroje času, který jim umožní návrat do současnosti. Máme také táborové platidlo, jímž jsou tzv. šušunký - pomalované kamínky. Za ně je možné nakoupit u hospodáře sladkosti, nebo také mapy, aby děti mohly hledat cesty k součástkám.« Dozvěděli jsme se také jednu zajímavost. Zdejší voda ve studánce obsahuje dle rozboru hygienické služby nadměrné množství dusičnanů a ani převaření nepomáhá. Lidé z okolí však věří v její blahodárné účinky a dokonce ji berou ve větším množství pro kojence! Paradoxem tedy je, že děti z tábora si dovážejí vodu z vesnice, kde je voda nezávadná...

Kolektiv 15 dospěláků je celoročně pospolu, jen část tohoto sboru jsou vedoucí, získání na inzerát. Tábor není pro rodiče zrovna nejlevnější. První turnus přijde na jedno dítě 2850 a pro rodiče pobírající státní vyrovnávací příspěvek o 400 Kč méně. Druhý a třetí běh stojí 2450, resp. 1850 Kč na dítě. Děti se však podívají mj. do slatiňanského hřebčína, na Sečskou přehradu a poznají daleké okolí jižně od Chrudimi. Anebo pomáhají v kuchyni, což byl v naší přítomnosti úkol čtvrté družiny. »Tě nejlepší!« oznamuje Petr Radjenovič a pokračuje ve štipání dříví. »Je to zde prima, rozhodně lepší, než se doma courtat po sídlišti,« dodává. Vladka Veveřková ještě nestačila napsat domů, tak je zaneprázdněna táborovým programem. »Ahoj mami a tatí! Mám se zde dobře a strašně se mi vše líbí. Pozdravujte bratry a hlavně babičku na Korábě!« vzkazuje prostřednictvím Haló novin zdravě opálená blondýnka. A když děti začaly přinášet první litry borůvek, dodala službě kolem: »Holky, slyšela jsem kuchaře, prý budou ještě borůvkové knedlíky!« Huráááá, ozývalo se kolem...

JIRÍ ČERNÝ